RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.006 van 22 oktober 2001
in de zaak A. 101.544/XIV-2549.

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
beiden wonende te L.,
K.straat 67 W2

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, op 9 maart 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 3 april 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen bijgestaan door advocaat F. PAS, van adjunct-adviseur K. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partijen België binnenkomen op 16 januari 2001 en zich vluchteling verklaren op dezelfde dag; dat op 18 januari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 12 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissingen zijn;

2. Overwegende dat de raadsvrouw van de tweede verwerende partij bij brief van 3 oktober 2001 aan de Raad van State laat weten dat zij afstand doet van "de exceptie ingeroepen als 'hoofdzakelijk' en waarbij wordt gesteld dat de Minister van Binnenlandse Zaken geen verwerende partij is";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 3, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de uitvoering van de bestreden beslissingen “een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, met name dat hun fysieke integriteit in gevaar komt”;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun betoog enkel op een algemene en summiere wijze aanvoeren dat bij hun terugkeer “hun fysieke integriteit in het gevaar komt”; dat ze niet aantonen met concrete gegevens die ze op henzelf persoonlijk betrekken, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen voor hen een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden, m. a. w. in welke zin hun fysieke integriteit in gevaar is bij een eventuele terugkeer;

Overwegende dat de verzoekende partijen verder stellen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen tot gevolg zou hebben “dat zij, bij een eventuele nietigverklaring van de (bestreden beslissingen), niet in staat zullen zijn de verdere procedure te vervolgen, en dat aldus hun rechten van verdediging geschonden worden”;

Overwegende dat de omstandigheid dat de verzoekende partijen van het grondgebied zouden worden verwijderd, hen niet belet, met betrekking tot hun annulatieberoep, hun verdediging te laten waarnemen door een raadsman van hun keuze, vermits op hen niet de wettelijke verplichting rust persoonlijk te verschijnen; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**